

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 sierpnia 2019 r., znak (...) - 2019, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., Wydział (...) Umów Międzynarodowych w Ł. ponownie ustalił S. W. kapitał początkowy i określił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. w kwocie 17 681,40 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął: podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 98,77 zł (pomnożono wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 8,09 % - wyliczony z przeciętnej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych tj. 1983 – 1992 przez kwotę bazową tj. 1 220,89 zł); okresy składkowe (tj. 3 lata, 0 miesięcy i 28 dni – 36 miesięcy); współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w wysokości 27,56 %; średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat tj. 209 miesięcy (komunikat Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn).

/decyzja k.137 - 140 plik I akt ZUS/

S. W. złożył odwołanie od ww. decyzji wskazując, że nie zgadza się z ustaleniami Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż w okresie od 1970 r. do 1999 r. stale pozostawał w zatrudnieniu, a co za tym idzie kwota kapitału początkowego powinna być wyższa.

/odwołanie k.3/

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

/odpowiedź na odwołanie k.5 - 5 odwrót/

Pismem z dnia 16 stycznia 2020 r. S. W. wniósł o wypłatę świadczenia emerytalnego począwszy od 7 listopada 2017 r.

/pismo procesowe k.47 - 48 odwrót/

W piśmie z dnia 7.05.2020 r. wnioskodawca wskazał na okresy zatrudnienia w Spółdzielni (...) (1972 – 1973), B. N. (1973-1974), C. K. (1992 – 1994), podnosząc, że nie dysponuje żadnymi dokumentami z tytułu tego zatrudnienia, ponieważ zostały zniszczone.

/pismo – k. 69/

W piśmie z dnia 23.09. 2020 r. ubezpieczony wskazał dodatkowo na zatrudnienie w Spółdzielni (...), podnosząc, że dokumenty zostały zniszczone. Wniósł o wyrównanie emerytury do czerwca 2020 roku.

/pismo – k. 86/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca S. W. urodziła się (...)

/okoliczność bezsporna/

W dniu 15 czerwca 2019 r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wpłynął wniosek S. W. o emeryturę.

/wniosek k.1 - 6 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 5 lipca 2019 r., znak (...) - 2019, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., Wydział (...) Umów Międzynarodowych w Ł. ustalił S. W. kapitał początkowy i określił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. w kwocie 17 167,26 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął: podstawę wymiaru

kapitału początkowego w kwocie 69,59 zł (pomnożono wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 5,70 % - wyliczony z przeciętnej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych tj. 1983 – 1992 przez kwotę bazową tj. 1 220,89 zł); okresy składkowe (tj. 2 lata, 8 miesięcy i 22 dni – 32 miesiące); współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w wysokości 27,21 %; średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat tj. 209 miesięcy (komunikat Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn).

/decyzja k.79 - 80 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 8 lipca 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. , Wydział (...) Umów Międzynarodowych w Ł. przyznał S. W. emeryturę w kwocie zaliczkowej od 1 czerwca 2019 r. tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek. W treści decyzji wskazano, że do wyliczenia emerytury przyjęto : kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 66 288,71 zł oraz średnie dalsze trwanie życia tj. 192,80 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 343,82 zł. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaznaczył ,że nie podwyższył kwoty emerytury do wartości 1 100,00 zł , S. W. nie udowodnił łącznie okresów składkowych i nieskładkowych w Polsce w wymiarze 25 lat.

/decyzja k.87 - 92 plik I akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 29 sierpnia 2019 r., znak (...) - 2019, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. , Wydział (...) Umów Międzynarodowych w Ł. ponownie ustalił S. W. kapitał początkowy i określił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. w kwocie 17 681,40 zł.

/decyzja k.137 - 140 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 30 sierpnia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. , Wydział (...) Umów Międzynarodowych w Ł. przyznał S. W. emeryturę w kwocie zaliczkowej od 1 czerwca 2019 r. tj. od daty nabycia uprawnień do emerytury. W treści decyzji wskazano, że do wyliczenia emerytury przyjęto : kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 68 273,95 zł oraz średnie dalsze trwanie życia tj. 192,80 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 354,12 zł. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaznaczył ,że nie podwyższył kwoty emerytury do wartości 1 100,00 zł , S. W. nie udowodnił łącznie okresów składkowych i nieskładkowych w Polsce w wymiarze 25 lat.

/decyzja k.145 - 150 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 11 października 2019 r., znak (...) - 2019, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. , Wydział (...) Umów Międzynarodowych w Ł. ponownie ustalił S. W. kapitał początkowy i określił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. w kwocie 24 442,55 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął: podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 156,64 zł (pomnożono wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 12,83 % - wyliczony z przeciętnej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych tj. 1983 – 1992 przez kwotę bazową tj. 1 220,89 zł); okresy składkowe (tj. 5 lat , 3 miesiące i 28 dni – 63 miesiące); współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w wysokości 36,26 %; średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat tj. 209 miesięcy (komunikat Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn).

/decyzja k.223 - 226 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 15 października 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. , Wydział (...) Umów Międzynarodowych w Ł. przyznał S. W. emeryturę w kwocie zaliczkowej od 1 czerwca 2019 r. tj. od daty nabycia uprawnień do emerytury. W treści decyzji wskazano, że do wyliczenia emerytury przyjęto : kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 94 381,15 zł oraz średnie dalsze trwanie życia tj. 192,80 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 489,53 zł.

/decyzja k.232 - 236 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 4 listopada 2019 r., znak (...) - 2019, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. , Wydział (...) Umów Międzynarodowych w Ł. ponownie ustalił S. W. kapitał początkowy i określił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. w kwocie 48 419,03 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął: podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 541,22 zł (pomnożono wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 44,33 % - wyliczony z przeciętnej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych tj. 1980 – 1989 przez kwotę bazową tj. 1 220,89 zł); okresy składkowe (tj. 11 lat , 1 miesiąc i 22 dni – 133 miesiące); współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w wysokości 52,45 %; średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat tj. 209 miesięcy (komunikat Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn).

/decyzja k.291 - 294 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 6 listopada 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. , Wydział (...) Umów Międzynarodowych w Ł. przyznał S. W. emeryturę w kwocie zaliczkowej od 1 czerwca 2019 r. tj. od daty nabycia uprawnień do emerytury. W treści decyzji wskazano, że do wyliczenia emerytury przyjęto : kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 186 962,52 zł oraz średnie dalsze trwanie życia tj. 192,80 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 969,72 zł.

/decyzja k.299 - 304 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 13 listopada 2019 r., znak (...) - 2019, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. , Wydział (...) Umów Międzynarodowych w Ł. ponownie ustalił S. W. kapitał początkowy i określił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. w kwocie 50 237,33 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął: podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 526,08 zł (pomnożono wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 43,09 % - wyliczony z przeciętnej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych tj. 1980 – 1989 przez kwotę bazową tj. 1 220,89 zł); okresy składkowe (tj. 11 lat , 10 miesięcy i 22 dni – 142 miesiące); współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w wysokości 52,42 %; średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat tj. 209 miesięcy (komunikat Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn).

/decyzja k.337 - 338 plik I akt ZUS/

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenia wnioskodawcy w następującej wysokości:

- za rok 1980 – 14 236,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 72 480,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 47,14 %,
- za rok 1981 – 52 770,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 92 268,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 57,19 %,
- za rok 1982 – 56 976,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 139 572,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 61,23 %,

- za rok 1983 – 42 480,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 173 700,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 36,68 %,
- za rok 1984 – 18 832,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 202 056,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 22,37 %,
- za rok 1985 – 99 333,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 240 060,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 41,38 %,
- za rok 1986 – 145 822,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 289 140,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 50,43 %,
- za rok 1987 – 180 274,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 350 208,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 51,48 %,
- za rok 1988 – 13 572,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 637 080,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 8,52 %,
- za rok 1989 – 1 126 075,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 2 481 096,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 54,46 %,

Wyliczony na podstawie powyższych danych wskaźnik wyniósł 43,09 %.

/obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego k.339 - 340 plik I akt ZUS/

Do ustalenia kapitału początkowego wnioskodawcy Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął następujące okresy:

- od 27 października 1970 r. do 13 października 1972 r. - służba wojskowa.
- od 1 sierpnia 1977 r. do 31 sierpnia 1978 r. - Nadleśnictwo S..
- od 20 sierpnia 1980 r. do 31 sierpnia 1982 r. Szkoła Podstawowa w S..
- od 6 maja 1983 r. do 8 lutego 1984 r. - Wojewódzki Zakład Usług (...) dla Potrzeb (...).
- od 6 października 1984 r. do 7 maja 1985 r. - praca podczas pobytu w Zakładzie Karnym w N..
- od 17 maja 1985 r. do 27 stycznia 1988 r. - praca podczas pobytu w Zakładzie Karnym w D..
- od 3 lutego 1988 r. do 30 marca 1988 r. - praca podczas pobytu w Zakładzie Karnym w R..
- od 3 marca 1989 r. do 15 czerwca 1989 r.- praca podczas pobytu w Zakładzie Karnym w N..
- od 19 czerwca 1989 r. do 2 lipca 1990 r. - praca podczas pobytu w Zakładzie Karnym w T. M..
- od 14 marca 1991 r. do 14 lutego 1992 r. - praca podczas pobytu w Zakładzie Karnym w D..
- od 18 lutego 1992 r. do 24 czerwca 1992 r. - zasiłek dla bezrobotnych.

Za okres od 1 sierpnia 1977 r. do 31 sierpnia 1978 r. oraz od 6 maja 1983 r. do 8 lutego 1984 r. przyjęto wnioskodawcy minimalne wynagrodzenie za pracę.

/pismo procesowe k.36 - 36 odwrot/

Decyzją z dnia 18 listopada 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. , Wydział (...) Umów Międzynarodowych w Ł. przyznał S. W. emeryturę w kwocie zaliczkowej od 1 czerwca 2019 r. tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek. W treści decyzji wskazano, że do wyliczenia emerytury przyjęto : kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 193 983,60 zł oraz średnie dalsze trwanie życia tj. 192,80 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 1 006,14 zł.

/decyzja k.341 - 346 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 12 marca 2020 r., znak (...) - 2019, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. , Wydział (...) Umów Międzynarodowych w Ł. ponownie ustalił S. W. kapitał początkowy i określił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. w kwocie 52 553,05 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął: podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 526,08 zł ustaloną w decyzji z dnia 13 listopada 2019 r. ; okresy składkowe (tj. 12 lat , 6 miesięcy i 23 dni – 150 miesięcy); współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w wysokości 56,64 %; średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat tj. 209 miesięcy (komunikat Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn).

/decyzja k.367- 368 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 13 marca 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. , Wydział (...) Umów Międzynarodowych w Ł. przyznał S. W. emeryturę w kwocie zaliczkowej od 1 czerwca 2019 r. tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek. W treści decyzji wskazano, że do wyliczenia emerytury przyjęto : kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 202 925,39 zł oraz średnie dalsze trwanie życia tj. 192,80 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 1 052,52 zł.

/decyzja k.371 - 376 akt ZUS/

Do stażu pracy wnioskodawcy Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął następujące okresy:

- od 27 października 1970 r. do 13 października 1972 r. - służba wojskowa.
- od 8 października 1974 r. do 7 czerwca 1975 r. - Krajowa Spółka (...).
- od 1 sierpnia 1977 r. do 31 sierpnia 1978 r. - Nadleśnictwo S..
- od 20 sierpnia 1980 r. do 31 sierpnia 1982 r. Szkoła Podstawowa w S..
- od 6 maja 1983 r. do 8 lutego 1984 r. - Wojewódzki Zakład Usług (...) dla Potrzeb (...).
- od 6 października 1984 r. do 7 maja 1985 r. - praca podczas pobytu w Zakładzie Karnym w N..
- od 17 maja 1985 r. do 27 stycznia 1988 r. - praca podczas pobytu w Zakładzie Karnym w D..
- od 3 lutego 1988 r. do 30 marca 1988 r. - praca podczas pobytu w Zakładzie Karnym w R..
- od 3 marca 1989 r. do 15 czerwca 1989 r.- praca podczas pobytu w Zakładzie Karnym w N..
- od 19 czerwca 1989 r. do 2 lipca 1990 r. .- praca podczas pobytu w Zakładzie Karnym w T. M..

- od 14 marca 1991 r. do 14 lutego 1992 r. - praca podczas pobytu w Zakładzie Karnym w D..

- od 18 lutego 1992 r. do 24 czerwca 1992 r. - zasiłek dla bezrobotnych.

/pismo procesowe k.65 - 65 odwrót, wykaz okresów – k. 359 akt ZUS, wykaz dochodów – k. 365 akt ZUS/

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego oraz zgromadzonych w aktach sprawy.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Wskazać należy, że istota sporu w niniejszym postępowaniu sprowadziła się do rozstrzygnięcia czy organ rentowy prawidłowo ustalił wysokość kapitału początkowego wnioskodawcy. Nie ulegało bowiem wątpliwości, że wartość kapitału początkowego przekłada się bezpośrednio na wysokość świadczenia emerytalnego.

Zgodnie z treścią art.173 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2020 r., poz. 53) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art.174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art.26 ust.3 dla osób w wieku 62 lat (art.173 ust.2 ww. ustawy). Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy (art.173 ust.3 ww. ustawy).

Zgodnie z treścią art.174 ust.1 i 2 ww. ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art.53, z uwzględnieniem ust.2-12. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

1. okresy składkowe, o których mowa w art.6,
2. okresy nieskładkowe, o których mowa w art.7 punkt 5,
3. okresy nieskładkowe, o których mowa w art.7 punkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Zgodnie z art.174 ust.2 a (obowiązującym od 1 maja 2015 r.) przy ustalaniu kapitału początkowego do okresów, o których mowa w art. 7 pkt 5 stosuje się art. 53 ust. 1 pkt 2 (tj. przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok).

Podstawę wymiaru kapitału początkowego, w myśl ust.3 art.174 ww. ustawy, ustala się na zasadach określonych w art. 5, 16, 17 ust.1 i 3 oraz art.18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed 1 stycznia 1999 roku.

Stosownie zaś do treści art.174 ust.3b (w brzmieniu obowiązującym od 1 października 2013 r.) jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesiący tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Zgodnie natomiast z treścią art. 15 ust. 2a cytowanej ustawy o emeryturach i rentach z FUS jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego

wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. (por. też uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2003 r. o sygn. III UZP 2/03 opubl. w OSNAPiUS z 2003 r. nr. 14, poz. 338)

Zgodnie z treścią § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Wskazana regulacja § 21 ust. 1 powołanego rozporządzenia stanowiąca odpowiednik obowiązującego do dnia 23 listopada 2011 r. § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr 10, poz. 49) wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza to jednak aby wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (tak stanowi m.in. teza wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 r. - II UKN 186/97, OSNAP 1998/11/324, a także wyroki: Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 marca 1997 r. - III AUa 105/97, Apel. W-wa 1997/2/7, Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 czerwca 1995 r. - III AUr 177/95, OSA 1996/10/32, czy Sądu Apelacyjnego Białymstoku - III AUr 294/93, PS - wkład. 1994/3/6).

Do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń emerytalno-rentowych może być uwzględnione tylko wynagrodzenie faktycznie uzyskane przez ubezpieczonego w danym okresie, a nie zaś wynagrodzenie ustalone na podstawie przypuszczeń czy też uśrednień. Jedynie wynagrodzenie ubezpieczonego ustalone w sposób niewątpliwy, wobec którego nie istnieje wątpliwość, iż zostało ono zawyżone, może być podstawą do ustalenia współczynnika wysokości podstawy wymiaru.

Należy przypomnieć, że w postępowaniach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych sąd nie jest obowiązany do poszukiwania dokumentów zatrudnieniowo - płacowych, o które nie zadbała osoba dochodząca świadczenia ubezpieczeniowego. W związku z tym to na ubezpieczonym spoczywał ciężar dowodzenia i udokumentowania podnoszonych twierdzeń. Przy ustalaniu podstawy wymiaru składki wnioskodawca powinien udowodnić, że w spornym okresie uzyskiwał wynagrodzenie w konkretnie określonej wysokości oraz to, że od wynagrodzenia tego była odprowadzana składka./Wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 31 sierpnia 2016 r. III AUa 1723/15 LEX nr 2149641 / Należy podkreślić, że Sąd nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art. 473 k.p.c. i sprawia, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe.

W niniejszej sprawie po wydaniu zaskarżonej decyzji z dnia 29 sierpnia 2019 r. , Zakład Ubezpieczeń Społecznych w kolejnych wydawanych względem wnioskodawcy decyzjach uwzględniał mu okresy zatrudnienia , co do których nie było wątpliwości ,że wnioskodawca rzeczywiście świadczył pracę. Ostatecznie , decyzją z dnia 12 marca 2020 r. ustalił wysokość kapitału początkowego wnioskodawcy na kwotę 52 553,05 zł , przy przyjęciu najkorzystniejszego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 43,09 % - wyliczonego z przeciętnej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych tj. 1980 – 1989.

W tym miejscu wskazać należy ,że wysokości wynagrodzenia lub danego składnika wynagrodzenia nie można ustalać w sposób przybliżony, ale pewny, na podstawie konkretnego dokumentu bądź jego kopii, który zachował się w dokumentacji osobowej ubezpieczonego (ostatecznie w oparciu o wiarygodne i precyzyjne zeznania świadków). W takim wypadku uwzględnić można składniki wynagrodzenia, które są pewne, wypłacane były w danym okresie, stałe i w określonej wysokości (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 stycznia 2012 r., III AUa 1555/11, LEX nr 1113058).

W ocenie Sądu, w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, jedyną możliwością do ustalenia wysokości wynagrodzenia wnioskodawcy w spornych okresach było przyjęcie danych z zachowanej dokumentacji.

W związku z powyższym Sąd nie mógł oprzeć się na twierdzeniach wnioskodawcy wskazujących, że oprócz okresów uwzględnionych przez organ rentowy, świadczył on pracę także w innych zakładach pracy.

Wnioskodawca, na którym zgodnie z art. 6 k.c. spoczywał ciężar dowodowy, nie udowodnił swojego roszczenia w tym zakresie. Stosownie bowiem do art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W postępowaniu sądowym ubezpieczony może korzystać z wszelkich środków dowodowych stwierdzających wysokość zarobków lub dochodów stanowiących podstawę wymiaru emerytury lub renty, w szczególności z dowodów dokumentów oraz z przesłuchania świadków (zob. wyrok SN z 25 lipca 1997 r., II UKN 186/97, OSNP 11/1998, poz. 342).

Nie jest możliwe obliczanie wysokości emerytury wyłącznie na podstawie twierdzeń wnioskodawcy. Twierdzenia te muszą być udowodnione. Wskazać należy, iż nie jest rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Stanowisko takie zawarł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 r. sygn. akt I CKU 45/96 (opubl. OSNC z 1997 r., z.6-7, poz. 76). Podobnie, w wyroku z 7 października 1998 r., II UKN 244/98, OSNAPiUS 1999, Nr 20, poz. 662, Sąd Najwyższy stwierdził nawet, że od 1 lipca 1996 r. nastąpiło zniesienie zasady odpowiedzialności sądu za wynik postępowania dowodowego, także w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych.

Podobny pogląd zaprezentował Sąd Apelacyjny w Łodzi w uzasadnieniu wyroku z dnia 15 marca 2006 r., zapadłego w sprawie o sygn. akt III AUa 1096/05, wskazując, iż ujemne konsekwencje związane z trudnościami w dokumentowaniu wysokości wynagrodzeń z lat odległych nie powinny obciążać wyłącznie ubezpieczonych, jednakże nie można również odpowiedzialności za taki stan rzeczy przenosić wyłącznie na Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Ustawowym wymogiem jest bowiem wykazanie przez ubezpieczonego konkretnych kwot otrzymanych przez niego zarobków, jako podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe lub ubezpieczenie społeczne, przy czym nie może istnieć tu żaden stan niepewności co do wysokości. Tylko niewątpliwe dochody ze stosunku pracy w udowodnionej wysokości, od których odprowadzono składki, mogą być uwzględnione do ustalania wysokości świadczeń emerytalno-rentowych.

Z całą mocą podkreślenia wymaga, że przepisy prawa ubezpieczeń społecznych są normami bezwzględnie obowiązującymi i nie zawierają unormowań pozwalających na ustalanie wynagrodzeń w sposób przybliżony lub prawdopodobny. Ustalenie rzeczywistych zarobków jest decydujące o rozmiarze opłacanej składki na ubezpieczenia społeczne. Właściwie tylko dokumentacja własna stanowi w postępowaniu sądowym precyzyjny dowód na wysokość wynagrodzenia świadczeniobiorcy. W orzecznictwie zgodnie przyjmuje się, że co do zasady nie ma możliwości wyliczenia wynagrodzenia, a co za tym idzie wysokości składek na ubezpieczenie społeczne oraz wskaźnika podstawy wymiaru emerytury lub renty, w oparciu o wyliczenia hipotetyczne, uśrednione, czy też wynikające z porównania wynagrodzenia innych pracowników (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2007 r., I UK 36/07, Legalis nr 181419). Sąd Apelacyjny w Łodzi również niejednokrotnie wypowiadał się w tej kwestii stwierdzając, że wysokości wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru świadczeń emerytalno - rentowych nie powinno się udowadniać wyłącznie zeznaniami świadków, jeśli świadkowie nie są w stanie konkretnie i precyzyjnie podać wysokości osiąganego przez wnioskodawcę wynagrodzenia. Wprawdzie w toku postępowania sądowego strona może dowodzić wysokości wynagrodzeń na potrzeby ustalenia wysokości podstawy wymiaru świadczenia wszelkimi środkami dowodowymi, zatem dowodem na tę okoliczność mogą być zarówno dokumenty dotyczące wynagradzania osób zatrudnionych w tym samym okresie, w tym samym zakładzie pracy i przy pracy tego samego rodzaju, co ubezpieczony, jak też zeznania tych osób, nie oznacza to jednak, że wykazanie konkretnych zarobków w celu obliczenia wysokości świadczenia z ubezpieczenia społecznego może być dokonywane w sposób przybliżony, jedynie na zasadzie uprawdopodobnienia

(tak Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 16 lipca 2013 r., III AUa 1714/12, Legalis nr 739136, w wyroku z dnia 29 września 2014 r., III AUa 2618/13, Legalis nr 1163500).

Z powyższych względów nie jest możliwe ustalenie innej wysokości kapitału początkowego niż uczynił to Zakład Ubezpieczeń Społecznych w zaskarżonej decyzji z dnia 29 sierpnia 2019 r. zmienionej następnie decyzjami z dnia 4 listopada 2019 r. , decyzją z dnia 13 listopada 2019 r. oraz decyzją z dnia 12 marca 2020 r. Wnioskodawca sam przyznawał w pismach, że nie dysponuje dokumentacją ze wskazywanych przez siebie okresów zatrudnienia, nadto nie precyzuje dokładnych dat zatrudnienia ani adresów pracodawców.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 477 ze zn. 14 § 1 k.p.c. oddalił odwołanie , o czym orzekł w punkcie 1 sentencji wyroku.

W punkcie 2 sentencji wyroku Sąd przekazał wniosek S. W. o wyrównanie emerytury za okres od listopada 2017 r. do czerwca 2020 r. do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. celem rozpoznania na podstawie art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. Bowiem odwołanie od decyzji organu rentowego w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych pełni rolę pozwu i wszczyna postępowanie sądowe. Przeniesienie sprawy na drogę sądową przez wniesienie odwołania od decyzji organu rentowego ogranicza się do okoliczności uwzględnionych w decyzji a spornych między stronami; poza tymi okolicznościami spór sądowy nie może zaistnieć. Przed sądem ubezpieczony może jedynie żądać korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazywać swą rację, odnosząc się do przedmiotu sporu objętego decyzją, nie może natomiast żądać czegoś, o czym organ rentowy nie decydował. Dlatego też odwołanie wniesione od decyzji organu rentowego nie ma charakteru samodzielnego żądania, a jeżeli takie zostanie zgłoszone, sąd nie może go rozpoznać, lecz zobowiązany jest - zgodnie z treścią art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. - przekazać go do rozpoznania organowi rentowemu. Tym samym kontrolna rola sądu musi korespondować z zakresem rozstrzygnięcia dokonanego w decyzji organu rentowego, gdyż - stosownie do treści art. 477¹⁴ § 2 i art. 477^{14a} k.p.c.- w postępowaniu wywołanym wniesieniem odwołania do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych sąd rozstrzyga o prawidłowości zaskarżonej decyzji w granicach jej treści i przedmiotu. Należy wskazać, że roszczenie o S. W. o wyrównanie emerytury za okres od listopada 2017 r. do czerwca 2020 r. nie było przedmiotem zaskarżonej decyzji.